

Kelewis, Karaliaucziuje
tas Utarninką išbūdams,
taštoj, ant bile tokio Pusto
apšielūtas, su Pustpinin-
geis ant Bertainio Metū
5 Egr.

Kelewis

Apšakimū Štatimai i Ke-
lewi taštoj po 2 Egr. už
kojną, simleis Raštais
išdrutawotą Silę. Gros-
matas reif šen atrašyti:
Borden-Roffgarten
№ 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniufams Žinės parnešqas.

№ 32.

Karaliaucziuje, 6. August.

1872.

11. Nebėldienėje po šventosės Traicės.

Evang. Luk. 18, 9—14. Grom. 1. Kor. 15, 1—10.

„Nėš nesigėdžiūs Ewangelijūs apie Kristu; nėša ta yra Diewo Macis, išgananti wisus jei itikincziūs, pirmjans Žydus, ogi taipojau ir Gryfus.“ Rym. 1, 16. Ogi kas ben yra šita dywnoji, šita pradžudytaji žmoqar išgananczioji iš Prapultiės išplėšianczioji ir i Gywasti, i Dziaugsmą bey linksmybę perfelanczioji Macis? Tai yra dangiaus Nicks kaip tikt Žodis, kaip kuri musū Burna gal ištarti arba Plunksna parašyti, Žodis, kuriai woš iškaltėtas jau ir pergarsėjęs ir kurs su Popieriumi, ant kurio jis parašytas, beweiš gal susipushtyri. Tai yra musū meloši brangioji Ewangelija. Rods Žodis Ewangelija pagal gryštikaję Kalbą, prie kuriūs jis priklauso, tikt tiek išsimano, kaip linksmia žinia, linksmingas Pranešimas. Ale kad mes sawo Wierōs ir Tikėjimo Dalylūse tą Žodi „Ewangelija“ wartojam, tay mes tūmi paženksinam linksmiašiq tarp wisū Pranešimū. Tai tas Žodis: Tikt ben klaushtis ir dabok, tu biednasis, prapūlėšis žmogau, kursai tu ant Smertiės prasudytas Kalesime sėdi ir tikt laukti turi, kada tawę ant Gadinimo nuwes, tikt dabok: Tawo Karaliūs, tawo Diewas, tawęs susimilės. Tu walnas. Tawo Panceziei sutraukyti; tawo Kalesimo Durys atsiwėrusios; taw karališkasis Poloczius su wisomis sawo Grožybėmis arwiras; taw Wale czia ištoti, arba dar jū geriaus, kad tu tikt nori, tay tawę Karaliūs pars dūda i tą perfelsti, tawę czion aprėdyti baltais Refaltybės Kubais, tawę apwainikūti Szlowės Wainifu, tawę atgawiti brangiausieis ir saldziausieis Skanumynais ir tawę ištatyti tarp Pulkū linksmingiausiey Liaupšiancziū. Tai daro tawo Diewas per sawo dywnąję Ewangeliją.

Tu dziaugsmingay persigandes klaus: ale kas tai? Kaip tai: Ar tai ir tikray Diešq? Arba ar rasi bene tai tikt toks meilingas Sapnas? Aš atšakau: Tai ne Sapnas bet gywoji Dieša. Taip tikray kaip Jėzus Kristus, Diewo wiengimešis Sunus i Swietą atėjęs, už musū Griekus mireš ir pa-

leidotas pagal Brarakū Pirmapšakymus; taip tikray, kaip šitas patšai musū Bonas Jėzus musū Teisybės dėley gywas prišitešes taipjau pagal Raštą, ir taip tikray, kaip ji gywq ējant atliudnja ne tikt anie jo pirmieji Apštalai, ne tikt anie penki Szintai, kurie ji prišitelusi podraugiey regeję, bet wiš Tuffstancziū Tuffstancziei Tikincziujū Danguje ir ant Žemes, su Apštalū Powilu mielay tarancziujū: „Iš Diewo Malones esmi kas esmi, ir jo Malone manyje ne buwo noprosna.“ Už dabar gywas esmi, ale ne aš, bet Kristus gywas manyje.“ „Kas mus širs nū Diewo Meilės? Ar Warai? ar Tūžba? ar Perfekinejimai? ar Badas? ar Nūgumas ar Pawojumas? ar Kardas? Bet tame wišame mes pergaline macniey dėley to, kurs mus mylėjęs.“ Rym. 8 Persz. O tokiūs išganytus, tokiūs macnius Kristaus Karžygiūs daro wiewieninteliey Ewangelija apie Kristu. Amen.

Ištikims Pranešims

ne kurio i Amėriką išwandrawuso, ale wėl pargryžuso Boro apie ten rastasės Gėrybės.

Miltū Kalnai niekur niera randami; iškepti Balandžiei niekur gatawi i Głėbi ne parlek; dirbti ir procowotis reikia wisur, o suluzusū Bodeliū yra czia, kaip czia, o dar labjausey Amėrikoj randamū. Toktai patyre ir anodu pirm keturiū Metū iš Pomarū Prowincōs i Amėriką išwandrawusū jaunu žmogudu, kurodu, dabar i mylimaję Tėwiškę wėl pargryžusu ir nu Išwandrawimo-Drugio pilnay išgydytu, Kitiems ant Pagraudenimo sawo Patyrinus išpajakojo.

Ezis Porelis priklanso darbininkiskam Stonui. Pati pirm Apšwedimo ilgošq Cziesq wienam Mieste prie poniskū Gaspadoriū per Stubōs Mergikę šlužjusi, ilgam Apšėjime su Poniskaisieis rods mandagu wirfutiniū Apdailinimq prišiemusi, ale tame Larpe ir wisokiū naujū Reikmeniū prišipratinusi, o nu sunkiū ıweikšiancziū Darbū nusipratinusi buwo. Apšwedama ji todel be tikro Prišigatawymimo i naujji Stonq iženge. Jōs Wyrs buwo Daržininkš ant ne kurio didžio Dwaro. Jis turėjo gerą Wieta ir užtektinay

Dūnās, ale Suswaidnyjimas su Dwarponio Užveizdu padare, kad jam czion ne patiko, o todėl jo Pati, kuriās Sesū bey Szwoгарis jau Amėrikoj buvo, jįi weif ir lengwey ant Įšwandrawimo perkalbėti galėjo. — Ale juk ne Dymai, kad tās jaunofids Motereliās Geidimas bey Gorojimas sawo Mieri anapus didžiūjū Juriū turėjo; jū Įšpildymas hiczion niekur ne buvo taip greitay randamas, kaip už anū placziūjū Wandeniū, kur jās artymieje Kraujo Genys, įpjūfids didzios Palaimās paīgirdami, jau šešis Metūs gyweno. Mušū Porelis priegtam ir lengwjaus bey pašabniaus keliaui galėjo, ne kaip to Kart' jū Genys, kuriems iš Amėrikās Piningū Kelonei parsuntinti turėjo; ale fiodu taip pasturincziū buvo, kad jūdu sawo pacziū Piningais pilnay išrekti ketino, o ir ne su bile kofiu Afrutu, i Kampuqā ilandintu, keltiūti primale, bet pašabnę Wietą ant Garo = Sziepjo užmokėti istenge.

Gromatą po Gromatās jūdu buvo nu anū tolimūjū Geneziū gawūsi; daug Weilės Žodeliū tose radoši. At koks hirdings Pasirupinims czion buvo kairyti; koks Apgailejimas Bėdās, Stofojimo bey Newalnybės, po kuria jū bėdnieje Genys Tėwifkėj nusidowyti turi! Kaip powisam fitoks Pasilaikymas ēias Amėrikoj, Zemėje Palaimās, Apitumo bey Walnybės! Sesū jaunofids mušū Daržininkėnės hale jās pacziās Giliukio dar labjausey išgyre apstinga Pasilaikymą jās Wyro = Brolio, to paties, kursai jei Piningaus Kelonei pažycyjes ir pats pirm šešiū Metū tenay nutraukės buvo. Ji ten Wislab dar daug puikiaus radusi, ne kaip jis jiems Gromatoje aprašes buwes, o Szwoгарis tūse šešūse Metūse bagotu Wyru ēias pastojės. Jo puikusis Butas jau berweif Palocziumi galys wadinams buti; didzioj Pilnystėj jis priegtam gywenas. Keturi Žrgai, puikiasi Strajininkai, stowi jo Stalde. Tokiu Budu, bet dar daug placzians, išgyre Sesū amėrikifkojo Szwoгарio Bagotumą. Kas todėl norėtu jaunamjam Porui padowyti, kas jis, tokiems Mastinimams pakluse, taipjau ant Įšwandrawimo Kelonės pasidawe? Ant Juriū be ēiant Moterifkiei rods tautien Ezirdale apnyko ir ji welyjos tada, geriaus Tėwifkėj ant twirto Grunto be stowinti. Jau dabar ji wifoms Amėrikās Gerybėms atsisakyti norėjo, kad tikt Sziepis apšifusēs ir Namūn linkuy bėges butu. Ale Kelone ējo paakiuy, toliaus ir wis toliaus; Bangos smarkiey supino Afrutą, o kad Matruzai, fitą Kelone tacziau tikt „labay gera“ wadino, tay ji tą Žodi ne galėjo suprafti ir miflyjo: At kaip išgastinga tur buti ta Kelone, kurę ir Afrutininkai „pikta“ wadina! — Po trijų Nedeliū nusigawo Sziepis i Amėrikās didyji Miestą New = York.

Keleiwjū Įšfikrautymis iš Sziepjū toki Susibriowimą bey Transfma padare, kuri ne galima ney ap-

rašyti. Tufftanczieis gulėjo žmones prie sawo Daikteliū ant Kranto; Pulkas jūjū jau per ilgās Dienas czion gywenēs buvo, o dar ne žinojo, kaip ilgay tofs jū Gywenias truffēs. Baimingay jaunoji Moterelle prie sawo Wyro ififibusi laifēs ir hirdingay ji melde, kad jis weifiū weifiausey už Pastową rupintu, nēs taip, kaip Kiti, lauke gulėti, ji ne galinti ir ne norinti. Wadas numede jūdu i Gaspada. Seyynoms Trepėmis turėjo jūdu aukštyn lipiti ir gawo mažą Kamarikę Nakwyney priwodyta. Pailisusu budamu jūdu weif Patalop ējo. Po Walandeliās Wyrs buvo užmiges, ale jo Pati ne galėjo miegoti, ji atšimine sawo Tėwifkēs ir werke. Ale kas tai? Eyg kofia Uguis pradėjo jei per wisą Kuną bėgioti, Beršulei, lyg Wadymas Tytweiko Wdatū, je apniko. Įšfigandusi ji pašoko iš Lowās. Žiburi užidegti ji ne galėjo, ale prie Mėnesėnās ji pamate, Kribždynu jodū gywū Wabalukū, ney kofieis mažais Žirnukais, appilta ējanti. Kadangi tie Sutwerimai labjausey Patalynej gyweno, tay ji i tus gultis nebenorėjo, bet prie Lango sėdėdama Nakti praleido. Dar per keletą Dienū jās Weidas suputēs ir Kuns Gumbais apdengtas buvo iš to pirmojo amėrikifko Pasweikinimo. Rymetyje Gaspadininkams del to pasigodus, jie nusijūdami atjake, kad to Wargo jū Zemėj Kožnas paprafti turys, nesa didziostos amėrikifkos Blakēs ten kožnam Bute ējančios randamos.

Amėrikoj mušū Daržininkudu dabar rods jau buvo, ale dar toli nu tās Wietās, kur jūdu nukeltiūti norėjo, toli dar nu mysimūjū Geneziū, kurie arti Miesto Chifago gyweno. Jū Piningelei jau didey buvo sustimazine, todėl ant Gelzfelio jūdu apnieme, tom Trukiū toliaus wažoti, kurs pigausis yra. Afrūnės Dienas truko tas Wazawimas; Pakelyj jūdu ne retay alkti ir trofšti turėjo, nesa Trukis kartais Pusdieneis ant plyno Lauko stowėjo. Ale ir tas sunkusis Gziesas prabėgo; i Chifago iftakusu, jūdu miflyjo, dabar jau wisū Wargū Galą priejusu, nesa czion Wifkas labay puikiey išweizdėjo. O iš Tiesās, pirm didziostās Ugnies, kuri Chifago išpuityjo, tas Miestas ir labay flowingay tur buti išweizjēs. — Jaunoju žmogudu pradėjo dabar sawo Geneziū tardyti, parodnydami jū Gromatas bey irafytaji Adresą. Ale stay, Niekš jū Klaušymą n'ifmane, Kožnas Galwa frandyams paėjo haliu. Galiausey jūdu wienam Krome tikraję žinią gawo. Iki to Kiemo, kur jū Genys gyweno, dar trys engelifkos Myles buvo. Sawo Daiktelus Mieste palikusu, jūdu dabar pėšezudu toliaus kelawo. Ale kurgi jūdu nukafō? Anos iš Kuprū bey Žolnū sufrautosios Kupetos, anos i Zeme ifastos ir bėdningay apflosos Urmos, argi tai butu žmogifki Gywenimai? Urti Giriās ant Belkiū Grunto, tarp didziū pusau ifkastu

Kelmū (arba Kerū) gulėjo šen ir ten bėdna Szietra, kaip prie budawojamōs Szanjes Wasarōs Gziese Darbininkai tofę susikrauti lub. O beje tacziau, toš Szietros buvo žmoniū apgywentos. Prie wiendōs stowėjo dwi bėdnos Moterisfēs, nuakusos ir nudrifkusos. Dar žimnko jaunoji Pati išgirdo, kaip tūjū wiena ję Wardu wadino. Argi ta butu jōs Sesū? Ar tai galima? O tikt iš Liejōs be ēfanti ta pati! Koks tas Susimatymas! „Sesele!“ sušuko iš Tolo Parwyfusoji, „kofę aš tamę czion randu? Kur yra dailieje Butai, kur puikieje Daržai? Ale wargingoji Sesū atšakė: „Barf manę, užmērlok man, kiet norėdama, aš rods tai ir užpelniau. Bet ką reikia daryti? Ir Tu taip jau darysi, kaip aš dariau. Mēs jey mes norim, kad ficzion geresni Gziesai išauštu, tay dar daugel, labay daugel žmoniū per Wandenus pas mus pareiti tur. Tarp musū yra stiprey sišnekėta, taji užmušti, kursai kofią nukalbanczią Gromatą i bumuseję sawo Tėwifkę suntys.

Mušiminusu czion dabar jaunoju Keleiwjudu stowėjo. Bėdnytēs aplinkuy apšauštu budamu ir jūdu palinkšminanczio Lutesties wišfky ne teko: „Ale kaip tai nujudawe“, klause jaunoji Pati sawo Seseri, kad Lawo Szwogaris Jus tokioj Bėdnytėj palieti? Ney jotio Stalo, ney Krajes Jus ne turit, o palakis Sziaudū Kraikas Jusū Loma yra. Tokiōs kietōs Szirdies jut tikt ne gal Kraujo Gentyš buti, kurie priegtam Perkalbejimu Jus i Nepalaimą itraukę yra.“ Tay ana atšilhepe: „Sziczion ir minštroņios Szirdys kietos pastoja. Tu žinai, koks gers jis prieš mus Wokietisjoj budawo; ale dabar jis weikus yra, mums ir Darškinus nu Kuno nuplėšti. Wišą Pelną mano Wyro jis im' i sawo Ranką, kol Skolą už Kelonę jam bus užmokėta. Mano Pelns ne pritenka musū pacziū bey Rudikū Išlaitymui. Naujos Skolos prisidedo prie senūjū; todel ant Pargryžimo i Tėwifkę mes neygi pamislyti ne galim. Kōžnas te rupin prie musū už sawę pati, o Weilēs prieš Artymą ficzion niekur ne raišumbei. Priegtam ale jut mano Szwogariui ir ne daug geriaus eit, kaip man; štay ana Szietra jam priklauso.“ „Dgi tai yra jo puikusis Bulus, apie kuri Tu mums rašei?“ ištare Brigautoji. „Taygi su jo Arkleis bey gražoju Gywenimu bene ir tiek te bus?“ Kagi klaus! atšakė Sesū. „Wiškas buvo wieni Melai; tie keturi žirgai nieks nera, kaip du Klypkoju Jautuku.“

Musū jaunoju Keleiwjudu dabar bėdningoj Szietroj jū Gencziū rods Bradziai Pastowōs rado, bet už wišta Ritfa jūdu pacziū pasirupinti turėjo. Wyrš rods weikiey prie Kelmū Išlaisimo Darbo ir gerą Pelną rado. Ale kas nu pirmosids Aušrōs iki suremus taip išweiktinay ir sunkiey dirbti butu norėjęs, tiekiau ir

sawo Tėwifkėj butu pelnęs. Dgi tas Pelns, kol ir jo Pati Darbo gawo, tikt kasdieniškai Reikmenei woš te priteko, kadangi ten wiši Daitrai kone Piningais atšwerami yra. Kaip ir Pati pelnyti pradėjo, tay jiemdwiem galima pastoji, už 50 Doreliū Lentū nušprkti ir sawo pacziū Buteluką pasibudawoti. Mažas gelziniš Katiluks (maža Krosnikė) Wirimui bey Sziloymui turėjo užtekti. Dras žiemōs Gziese mažney tokš jau yra, kaip prie musū, ale Wasara taip karšta, kad tōš nepaprates žmogus prie Darbo didey pasilysta. — Sunkus Gziesas parėjo musū jaunam Porui, kaip jam pirmasis Rudikis, butent Sunus, užgime. Ale Wešpats gelbėjo ir taji pertrwoti, o weik jū Pasilaikymas labay pasigerino. Wyrš ignyjo prie Kasimo wienōs Karnolēs Prirodininko bey Užweizdo Urėdą, o tomi ir gerą Algą. Dabar jūdu keletą Doreliū jau galėjo i Szali pasidėti. O kam? Wiens Geidimas, wiena Wišlis abiejū Szirdziose gyweno: Atgal i Tėwifkē! — Todel jūdu ir prie gerojo Pelno tikt stupay te galėjo elgtis, o Piningū wien tikt Maistui bey reikalingsiauskoms Prywolėms išdūti, kitkam ne, še p wišas Pelns del didžiōs Brangybēs weik butu šalin buwęs. — Ir jūdu todel n'istenge, branges Patalynes Atšilšėjimui išitaisyti, bet ant Kraiko ir jūdu miegojo. Nudėwėtieje Drabužukai weik Lopą ant Lopo turėjo ir wis iš wien dar pataisyti tape, kad tikt ne reiktu didi Szmotą Piningū Apdarui išleisti. Wyrš pilnowojo wiernay sawo Urėda, pats sawo Rankas ne cziednydams ir šen ir ten koki Graši dar šale Algōs užšipelnydams. Moterisfē skalbe Darbininkams, nu kuriū 18 Wyrū prie jōs ir walge. Ant wiršutiniu Grindziū pa Stogu nanjojo Buteluko miegojo Darbininkai. Koki sunku Darbą ta Moterele nepratusioms sawo Rankomis atlikti turėjo, lengwey yra numanyti. Jut jije per Dienas, o tankiey ir Naktimis mazgoti bey wirti, o priegtam ir ant sawo mylimo Sunelio daboti turėjo, jeib jam kofia Angis arba žwieris Iškadōs ne padarytu. Tokiu Budu augo šitū stropjūjū žmoneliū Skarbėlis, o galiausey jūdu tiek turėjo, kad i Tėwifkę pargryžti, o czionay sawo pacziū Gywenimą prasidėti galėjo.

Amėrikōs sunkieiseis Darbais nusidownyjus, Melū, Klaskū bey ten patirtojo Szirdies Riētumo atgrīusū, jūdu p girtai anai Žemei Nugarą prisufusu parkelawo Garo Sziepxju ne seney i Pomarū Prowincą, sawo Tėwifkē. Linksimomis dēlingomis Szirdimis sweiktino jūdu mylimajį jū Gimtuwēs Kiemelį, arti prie Krašto musū aušrinū Juriū aulintyi, kuri jūdu dabar su wiša didžeje Amėriką išmainyti ne geidžia.

Tai yra tas Papajakojimas, kuri Kelewis anday sawo Skaitytojams buvo pažadėjęs. †

Wisofia Žinia.

— Musū Kronprincas yra pirm Triumpo Baieriū wyriausime Mieste München apšilankęs. Baieriški Karaliu jis beje Namiej ne rado, kadangi tas ant kokio Gzieso buvo šalin iškeliawęs. Ale su Baieriškieis Ministerieis jis daug Susišnekėjimū turėjo. Iš Miesto München Kronprincas unkeliamo i Džreikiški Miesteli Išt, kur Džtreikiškis Ciecorius dabar laikos. Taisai musū Kronprincą su dide Meile priėme ir jam tiek imanydams Garbės padare.

— Septemberio Mėnesyje žada prie musū Wiešpaties Ciecoriaus Berlyne labay aukštū Sweczū apšilankyti, butent pirmjaušey Džreikiškis Ciecorius Frantsas Jozėpas, o kaip dabar Žinia parėjusi, ir Maskolijūs Ciecorius Aleksanderis, bet abu su geru Skatliumi fitū aukštū Ponū.

— Iš Szpanijūs jau wėl turim išgadingą bjaurią Žinią pasafoti. Karaliui Amadėjui 19 taji Juliju iš didelio Daržo, kur jisai Muzikiū pasiklausęs buvo ir su Karaliene i Wežimą isidėdes Namūn i sawo Paloczū wāziawo, penki ant Ulyczidūs susitōjē Wyrai iš Pajalū ant jo Wežimo felis Szuwjus staiga po kits kito paleido, kuriū tacziau per Diewo Malonę ney wiens ne nopyjo. Tikt wiens Arklis ant Žemės negyws parpūle. Puliceies Urėdininkai bey Karaliaus Pasekėjai apspito anūs Razbaininkus, wiens tujū pasiiko šitame Susimūšime negyws, du tape nutwertū, du pabėgo. Wisame Mieste ir kur tikt šita bjaurioji Žinia parėjusi, Papykis prieš anūs Rešwanfelius Razbaininkus bais didelis. Dėl ko anie penki Razbaininkai Karaliu nužawinti bande, ar kas jūs samdēs, arba ar jie parys prie kokiū susibuntawojusū Maistininū priklausę, tai išširodys per Prowdūs Išjėškojimus. Ale ikišiol tai dar ne žinoma.

— Kolerūs Liga jau dabar pagal Ceitungū Pasafojimus ir Berlyne yra prsidėjusi. Pagal Wyriaupbjū Apšakymą ten wiename Bute Ulyczioj wadinamoj „Unter den Linden“ trys Žmones šita Liga apširge.

— Prie Rikstyno Miesto (Kūfirin) yra 15. Juliju ant Gelžkelio didey triudna Nepalaimą nusitikusi. Wiena didele Karėta, wadinama Omnibus, kurioje 10 Žmoniū rados, wāziawo tam patim Aliēs-Mirkšnyje šteršay per Gelžkeli, kaip ezion Wežimū Trukis ant Gelžkelio greicziausiu Greitumu atūzdams ant anūs Karėtūs užbėgo arba geriaus sakant per ję perbėgo ir ję sutrinškidams i felis Stukius išlakino. Pakti Žmones šitame Nusitikime tūjau ant Wietūs buvo negywi, trys didey subėdawoti. Arkliei pasiiko ne paif-

kadyti ir galėjo su nulaubtūju Dyseliu šalin pabėgti. Rodos, kad šitas Nusitikimas per Dwiejū Nepalaidabojimą pasidareš. Pirmjaušey tas prie Gelžkelio ant tūs Wietūs pristatytas Uždabojimo Urėdinints kaltas, kad jis Trukiui ateinant, šteršay per Gelžkeli einanzciam Keliui abypusei Gelžkelio Kartis n'uztraufe, idant tame Gziese ezion Nies ne wāziātu. O ir ano i Iškadą parėjusiojo Wežimo Kuczere kaltas. Juk per koki Gelžkeli šteršay wāziāti reikiant, kožnas akylas Wāznyczia n'uzmirš wis pirma ant abiejū Pusū pasžiu-rėti, ar ne iš wiendūs arba kitūs Pujės koks Trukis atbėga. Bet mums tūmi wėl primenama: Žmogau, wis buk gataws mirti. Juk mes ne žinom, kada su Smertimi susitiksim.

— Musū Prowincos Kreizūse Rōffel bey Senzburg yra Galwijai sirgti ir gaižti pradėję, o todėl ir Galwijū Turgus ant 2 trojo Augusto statytas pasiliko ne laikytas.

— Musū Pietuwūs Pirkainės Mieste yra pirm Triumpo didele Ugnis bumūn, kuri didele Miesto Dalī, sakoma beweit Puse Miesto, i Belenus pawertusi, o ir wisą Naudeš keliū Szimtū neurtirgū Remestininū ir Wargdienū Priedienininū keliū Wdynū Gziese suėdusi. Dabar aniems i Bedą ipūlusiemsiems Dowanū ant Pašalpūs renkama, kurias reik pas Poną „Burgimistrą Krause in Billkallen“ kaip weikiaušey nusūsti.

Kwitas už Dowanas.

Manėpi atsiunte iš Naujo, ogi iš Daliēs man dar ant Kelionės esant:

1) Pons Kunigs Herford iš Jurgaicziū ant Gwang. Pasunt. dwi Dowani iš Dumū, wiena 1 Drl., o antroji 20 Sgr., o nū A. R. iš S. 15 Sgr.

2) Pons Kunigs Jordan iš Rukū 4 Drl. 10 Sgr. ant Gwang. Pasunt. tarp Pagonū iš sawo Parapijūs surinkęs.

3) Pons Kunigs Gbel iš Katycziū ant Pagonū nū Draugsefers Nablēs S. iš M. po Wyro Pasimirimo 20 Drl., o šep surinkęs 2 Drl 8 Sgr., tai iš Wiso 22 Drl. 8 Sgr.

4) Pons Kunigs Reiff iš Kaukenū 13 Drl. 15 Sgr. ant Pasuntintyštės Liaupšės Rankiaus. (Dar ne wistas.)

Prefe Karaliauczujē 3. Augustu.

Ant Turgaus Jawū menšay pareit. Kwiecziei 95—100 Sgr. Rugiei 54—58 Sgr. Wiekiei, did., 44—48 Sgr. Mieziei, wai., 40—43 Sgr. Awijos 26—28 Sgr. Žirniei, rain., 75—85 Sgr. Žirniei, balt., 60—68 Sgr. Ropytes 20—26 Sgr. Szienš 25—28 Sgr. Entnūs. Sziaudai 12½—15 Sgr. Entn. Swiestas 9—11 Sgr. už Swara. Kiausiei 6—7 Sgr. Mandelis. Dabofit! Jawū Prefia dabar wis pagal naujį Szepeli pridūdama!